

עפ"ת 55698/12/14 - שלום ניזרד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 55698-12-14 ניזרד נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 50200704729

בפני	כב' השופטת דבורה עטר
מערערים	שלום ניזרד
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

פסק דין

1. לפני ערעור על החלטת בית משפט לתעבורה מיום 22.12.14 בגדרה דחה את בקשת המערער לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו, ביום 1.6.09, בכתב אישום שייחס לו כי נהג ברכב ביום 12.4.09, ללא רישיון, שפקע מעבר לשישה חודשים קודם לכן וללא ביטוח.

במסגרת פסק הדין נגזרו על המערער קנס בסך של 2,000 ₪, פסילה למשך 12 חודשים ופסילה על תנאי של 6 חודשים, למשך 3 שנים.

2. לטענת ב"כ המערער, המערער לא התייצב בבית משפט קמא מאחר וזומן בטעות לבית משפט אחר ועל כן אין לראותו כמי שזומן כדין והודה בעובדות כתב האישום, נוכח אי התייצבותו.

עוד טען כי מתן פסק הדין נודע למערער במהלך חודש ספטמבר 2014 ובסמוך לאחר מכן הגיש את הבקשה לביטול ועל כן אין לראותו כמי שהשתתף בהגשתה. כמו כן טען כי טעה בית משפט קמא משמצא לדחות את הבקשה, לאור העובדה כי נשלחה למערער הודעה על תשלום הקנס, עוד ביום 27.9.09. זאת בעוד שבהחלטה המורה על דחיית בקשה לעיון חוזר שהגיש המערער קבע בית משפט קמא בהסתמך על אותו אישור המסירה, כי המדובר בהודעה על מתן גזר הדין שניתן נגדו.

בנוסף טען ב"כ המערער באשר לעיוות הדין שנגרם למערער מחמת משך הפסילה אשר הוטלה עליו, החורג לחומרה ממדיניות הענישה המקובלת. כמו כן טען בהסתמך על פסיקה, כי רישונו של המערער לא חודש מטעמי חיסרון כיס ולא נשקפת כל מסוכנות מהמשך נהיגתו. בהקשר לכך אף הדגיש ב"כ המערער כי נכון לעת הזו, המערער פרע את כלל חובותיו במסגרת הסדר תשלומים, והמניעה לחידוש רישיון הנהיגה הוסרה.

ב"כ המערער עתר לבית המשפט לקבל את הערעור ולבטל את פסק הדין ולחלופין לעשות שימוש בסמכותו לקצר את משך הפסילה שהוטלה עליו, כמניין ימי הפסילה שנשא המערער מאז הפקיד את רישונו ביום 19.10.14.

4. ב"כ המשיבה לא חלקה על כך כי המערער זומן בטעות לבית משפט אחר.

עם זאת טענה כי נשלחה למערער הודעה בדבר מתן פסק הדין, כבר בחודש יולי 2009 וחרף כך השתהה במשך כחמש שנים, עד להגשת הבקשה לביטול.

עוד טענה ב"כ המשיבה כי לא נגרם למערער עיוות דין, שכן כעולה מהתצהיר שהגיש הודה למעשה בביצוע העבירה, בהצהירו כי אין ברשותו רישיון נהיגה מאז שנת 2005. כמו כן הפנתה לגיליון הרשעותיו הקודמות, וטענה בדבר אינדיקציה כי המערער המשיך לנהוג גם לאחר מועד ביצוע העבירה.

ב"כ המשיבה טענה בנוסף כי הענישה ברכיב הפסילה אשר השית בית משפט קמא על המערער, ראויה ואינה חורגת ממדיניות הענישה המקובלת.

דין והכרעה

5. אין חולק כי במועד ביצוע העבירה, נמסר לידי המערער כתב האישום, על פיו זומן בטעות, לדיון שעתידי להתקיים ביום 1.6.09 בבית משפט לתעבורה בנתניה, תחת לזמנו לבית משפט לתעבורה ברמלה, שם התנהל ההליך בפועל.

עלה אם כן כי המערער לא זומן כדיון, לדיון בבית משפט לתעבורה ברמלה ולא היה מקום מלכתחילה, לראותו כמי שהודה במיוחס לו, נוכח אי התייבבותו ולמתן פסק הדין בהעדרו.

6. לא נמצאה אינדיקציה בתיק בית משפט קמא כי פסק הדין, שניתן בהעדרו של המערער, על כלל רכיביו, הומצא לו.

מהחלטות בית משפט קמא, בדחותו את הבקשות שהוגשו לביטול פסק הדין, עלה כי נסמך על הודעה בדבר הקנס, אשר הומצאה למערער כדיון, ביום 27.9.09. הודעה זו לא הועמדה לעיוני, אינה מצויה בתיק בית המשפט ומהותה לא הובררה.

7. עם זאת קיים בתיק בית משפט קמא מסמך, מיום 9.7.09, המעיד על משלוח הודעה בדבר הקנס שהוטל על המערער במסגרת ההליך נשוא פסק הדין (להלן: "**ההודעה**"). בהקשר להודעה מצוי בתיק בית משפט אישור מסירה המצביע על כך כי הומצאה כדין למערער, במסירה לבן משפחתו ביום 14.7.09.

לא ניתן להתעלם מכך כי ההודעה הומצאה למערער כדין וכי השתהה פרק זמן ממושך ונמנע מלברר את מצב הדברים לאשורו. כמו כן מתצהיר שהגיש המערער לבית משפט קמא בתמיכה לבקשתו לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו, במהלכו הודה למעשה בביצוע העבירה.

8. לאור כלל האמור לעיל, לא נמצא מקום לבטל את פסק הדין ואולם במכלול הנסיבות החריגות של תיק זה, מצאתי להיעתר לבקשתו החלופית של ב"כ המערער ולהפחית מעונש הפסילה שהוטל על המערער באופן שיעמוד על 7 חודשים, שמנינם מיום הפקדת רישיון הנהיגה שלו. יתר רכיבי פסק הדין יעמדו בתוקפם.

9. אשר על כן אני מורה על קבלת הערעור, כאמור.

פסק הדין יועבר לצדדים באמצעות המזכירות

ניתן היום, ח' אייר תשע"ה, 27 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.